

Logica micuțului Ionuț

Un băiețas murise. Părinții triști stăteau în jurul sicriului, când li s-a spus că vecinul lor, care era zidar, dorea să mai vadă o dată pe băiat. A început să plângă lângă sicriu și a zis: „Voi nu știți cât de mult bine am primit eu prin acest copil. A fost unealta de care S-a folosit Dumnezeu ca să mă mântuiască.”

După ce s-a liniștit, a continuat să vorbească: „Când într-o dimineață a trebuit să mă urc cu o scară mare pe un acoperiș, băiatul se ducea la școală, a trecut pe lângă mine și mi-a zis: „Nu ți-e teamă să te urci așa de sus?” După ce a făcut o pauză scurtă, a zis: „O, știu, cu siguranță te-ai rugat astăzi de dimineață.”

Această remarcă copilărească, dar sinceră, mi-a mers la inimă. Nu, eu nu mă rugasem. Deja de mai mult timp nu mă mai rugam. Dar din ziua aceea nu am mai renunțat la rugăciune, iar viața mea s-a schimbat.”